de Sambaandet mellem de nordiske Folk vedlige og være det Redskab, hvorigennem vi virkede, naar vi ønskede at træde op i Fællesskab. Alle Organisationerne lovede hver at indsende sit Forslag til D. K. Men saa kom Krigen, og kun fra et Land — Finland — fik vi et Forslag, de andre foreslog, at vi skulde vente til efter Krigen. Men Krigen synes jo ikke at ville holde op, og D. K. syntes saa, at det var galt, at det nordiske Samarbejde, der var saa godt begyndt i 1914, skulde visne hen og hvile i aarevis. Dertil kom, at D. K. syntes, at det kunde være af Betydning, mens den *skandinaviske Familieretskommission* sad, at fremkomme med en fælles nordisk Udtalelse om, hvad der — paa det familieretlige Omraade —, var de nordiske Kvinders Mindstekrav. D. K. sendte derfor i Novbr. i Fjor en Skrivelse til alle Repræsentanter, der deltog i Mødet paa Marienlyst 1914, med Forespørgsel om hver Organisation vilde sende en Tillidsmand herned som D. K.s Gæst i Januar 1916 for at vi kunde forhandle om at danne en nordisk Organisation og om at fremkomme med en fælles nordisk Udtalelse til Familieretskommissionen. — Desværre sendte kun Sverige Tillidsmænd herned, men vi udarbejdede sammen paa Grundlag af det finske Forslag om Organisation, et Forslag, som vi derefter har sendt til Finlands, Norges og Islands Repræsentanter. Vi har ikke endnu faaet Svar, men der er Udsigt til, at der inden Aaret 1916 løber ud, bliver et mindre nordisk Møde i Stockholm, hvor Formerne for den nordiske Organisation saa skulde vedtages.

Den fælles nordiske Udtalelse om Kvindernes Mindstekrav til Familieretskommissionen viste det sig ikke at være saa let at faa istand, dels paa Grund af et lidt forskelligt Syn paa, hvad vi mente var det *mindste*, Kvinderne kunde kræve, og dels fordi Norge ikke havde sendt nogen Repræsentant; senere har vi dog faaet personlig og skriftlig Forbindelse med Norge, der viser at ogsaa der finder man Tanken god.

Imidlertid udviklede Forholdene i Sverige sig saa hurtigt, at svenske Kvinder maatte *skyndsomst* indsende deres Udtalelse, hvis den skulde blive af Værdi. — Man arbejdede nu paa, at Danmark og Norge i Fællesskab skal indgive deres og henvise til den svenske. — Dette vil ogsaa give D. K. Lejlighed til at udtale sig *officielt* og *direkte* til Kommissionen, hvilket ikke kunde ske gennem det fortrolige iøvrigt meget værdifulde Samarbejde med et enkelt Medlem af Kommissionen, som jeg nys omtalte. Det nordiske Udvalg bad Familieretsudvalget, hvis Formand havde tiltraadt dette Udvalg, om at forme vor og pege paa, at de andre nordiske Lande ogsaa havde sendt eller vilde sende en Udtalelse, —

De synes maaske at vore Resultater kun er smaa, men det er ikke saa let at faa saa mange Hoveder under en Hat. Vort Arbejde med den nordiske Sag har ikke været ringe, og det vil sikkert krones med Held, naar vi giver Tid. Et kan De stole paa; det nordiske Samarbejde skal ikke blive glemt eller syltet hen; vi vil altid være vaagne og ivrige for at opdyrke den Mark, som vil kunne give saa rig Frugt. —

Paa det *praktiske Omraade* har D. K. arbejdet støt og roligt som altid, og der har været holdt Kursus over hele Landet.

Der har været afholdt *statsunderstøttede Kursus ialt paa 31 Steder:* 18 Steder Kursus i Husholdnings og Sundhedslære med ialt ca. 800 Elever og 13 Steder Kursus i Syning med ialt ca. 200 Elever. —

Den praktiske Ledelse er nu lagt ind under Hovedkontoret, og dette har øget Kontorets Arbejde en Del, men Systemet syntes at virke udmærket. Desværre har der været flere Udgifter for Kontoret, som jo vil mærkes paa Regnskabet. Vor Skrivemaskine var slidt op, og vi maatte købe en ny, og Afgiften for Telefon er sat op, da vi havde mere end 2000 Samtaler. Huslejen er ogsaa sat op, men om vor — som sædvanlig — sørgelige økonomiske Stilling er det iøvrigt forbeholdt Kassereren at tale.

Jeg maa ogsaa nævne, at D. K. har *modtaget to Gaver.* Dagmar Hjorts Mand har givet os Restoplaget af sin afdøde Hustrus Bog: *Kvinderetsbevægelsen i Amerika,* hvilket vi i høj Grad paaskønner, og der er blevet sendt et Eksemplar til hver af Fællesstyrelsens Medlemmer. Der findes endnu en Del Eksemplarer, og hvis nogen sætter Pris paa at eje den aldeles udmærkede Bog, bedes De henvende sig til Hovedkontoret. Frkn. *Laurberg* og *Gad* har givet os Filmen til Valgrettoget den 5. Juni paa Amalienborg Slotsplads, og det er en stor Fornøjelse at eje den. Jeg haaber, at det vil lykkes os at vise den til Tillidsmændene ved dette Møde, og det vil sikkert more dem, der ikke var med hin mindeværdige Dag, at se hvor smukt, stilfuldt og imponerende det hele gik til.

De har nok lagt Mærke til, at Geheimekonferensraadinde *Andræs Mindelegat* ved Brødrene Andræs smukke og rigelige Gave er vokset, saa at vi i Aar har haft den store Glæde at kunne uddele 1700 Kr., men til næste Aar vil den Sum, D. K. faar at raade over, igen blive øget.

Som De tidligere har hørt, blev der i 1913 i afdøde Lærer Ludvig Triers Bo oprettet et Legat, kaldet „Ludvig Triers Legat til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed". Og D. K. anmodedes om at styre dette Legat og uddele Renten af Kapitalen, naar denne engang blev ledig. Foreløbig skulde nogle Slægtninge af Ludvig Trier nyde Renten, saa længe de levede. Nu er imidlertid en Kapital paa omkring 14,000 Kr. i Februar i Aar bleven ledig ved en Legatnyders Død; den vil i Juni Termin blive udbetalt til D. K., og vi vil altsaa til næste Aar faa en endnu større Sum at uddele til hint udmærkede Formaal.

Det er en meget stor Glæde, at der gives Mennesker, som tænker paa at støtte uformuende Kvinder i deres haarde Kamp for at uddanne sig, og jeg vilde kun inderlig ønske, at mange vilde følge efter i deres Spor. Ganske vist er det for det meste Mænd, der ejer Penge, og Kvinder har sjældent meget at raade over. Men det er dog underligt, at de, som hidtil har givet os Penge til at støtte *Kvinders* Uddannelse til Selverhverv, kun er *Mænd.* Gid der blandt velhavende, barnløse Kvinder maatte findes nogle, som fik en saa dyb Følelse af, hvor haardt det er for en Kvinde, der skal uddanne sig til Selverhverv, at maatte kæmpe med smaa Kaar, at de i deres Testamente bestemte en Sum til at øge vore to udmærkede Legater med.

Fjorten nye Kredse er stiftet siden sidste Fællesmøde.

De fleste af dem har Repræsentanter paa dette Møde, og jeg byder herved disse nye Kræfter i vort Arbejde *hjertelig velkommen.*

Vi havde haabet paa en større Tilvækst, men dels har Krigen sikkert ogsaa her virket hæmmende, dels har mange haft det Fejlsyn, at naar vi først havde faaet Valgretten, saa var